

„Народ“ излази свакога дана по подне.

Штампарија „Симла“ у Франковој улици бр. 20.

Власник
КРСТА Ђ. МИЛЕТИЋ

КО СУ ЗЛОЧИНЦИ

Женева, 31 октобра

Из Сарајева јављају да је тамошњи војни суд донео пресуду и о трећој велеиздајничкој парници у току ове године. Судило се Радомиру Новаковићу и осморици саучесника, који су сви оптужени као присталице Србије.

Новаковић је осуђен на смрт а саучесници на робију између 4 и 10 година.

ПОБЕДА У ЗАГРЕБУ

Париз, 31 октобра

Балканска Агенција јавља из Женеве: Општински избори у Загребу свршени су потпуно победом српско-хрватске коалиције и Старчевићанске странке, и ако су ранији избори, у којима су ове две групе победиле, били поништени. Франкова странка, која је против југословенског програма, претрпела је пораз.

Терешченко о политици Русије

I.

На седници привременог парламента држао је министар спољашњих послова, г. Терешченко, велики говор, у коме је одмах у почетку констатовао да у Русији питања спољашње политике стоје у тесној вези са питањима о одбрани земље и да се стога од државника у првом реду тражи, да се држи резервисано и разборито, како не би противничкој дипломатији пружио средства и обавештења, којима би се она могла корисно да послужи. Исто је то изјавио отворено и слободно у своме скорашињем говору и сам немачки државни секретар за спољашње послове, фон Килман. Таква обавештења могла би да одушеве једне и да обесхрабре друге, а земљу би чак могла да стану и људских жртава.

Затим је руски министар рекао, да спољашња политика и народна одбрана имају још заједничког, што обе почивају на истом осећању љубави према отаџбини. Зато ће он говорити о политици сасвим стварно и подробно и то са гледишта практичних државних интереса.

Према томе, главна мисао од које ваља поћи, је сасвим проста и она гласи: да се руска спољашња политика треба да инспирише добро схваћеним интересима земље. Ти јој интереси императивно

налажу да се не држи усамљено и показујујој, да њено пристајање уз Силе, уз које се она сада налази, потпуно одговара и њеним интересима, као и интересима њених Савезника. Ако је данас у Русији, као у бсталом и у целом свету, жеља за миром постала општа, ипак ј нико у Русији не би прихватио мир, који би значио понижење за земљу или који би се косио са њеним животним интересима. (Живо одобравање у центру и на десници). Такав би мир био огромна заблуда и историја би проклела и осудила оне, који би га закључили, јер би се тиме за дуги број година одложио триумф демократских принципа. Сем тога, такав би мир убрзо имао за своју последицу поновно избијање рата. Тим се духом за последњих неколико месеца инспирисала спољашња политика у Русији, где је, после постигнутог споразума између разних представничких елемената руског народа, била главна дужност да се утврди и оствари програм, који одговара интересима земље, а који би ипак био довољно сталан и омогућио даљи миран рад. Ни у једној другој области омашке и погрешке немају толиких последица као у спољашњој политици.

Будући историчари руске револуције, наставио је Терешченко, чудиће се када виде како је за време њених

првих месеца онај човек, који је стајао на челу министарства војног и желео успехе у војсци, потписао читав низ докумената, који су били толико значајни по њега и по Русију, и то у исто време, када се на челу министарства спољашњих послова налазио онај човек, који је више него сви остали грађани ове земље мислио на Велику Русију.

Русија је онда била ближе закључењу сепаратног мира него икада иначе. Ја то отворено тврдим, јер када сам средином маја постао министар, имао сам да се борим са струјом, која је била сасвим противна правим интересима наше Отаџбине, гурајући је ка далеким и неодређеним плановима и намерама.

Привремена влада је онда одлучила да реши све проблеме, за које је сматрала да су одбитне важности по будућност Русије, а на којима она и данас ради. Ви сигурно још нисте заборавили мајске дане из ове године, када је на нашем фронту дошло до некога примира, које нам је више претило смрћу него ли сам рат и које је неодъиво гурало земљу ка сепаратном и срамном миру, који смо онда одбили, као што бисмо то и сада учинили. Све партије још нису заборавиле, како су сви заинтересовани административни ресори морали да предузму све могуће напоре, само да би у људским масама на фронту изазвали свест и уверење, да се тим путем не може нити завршити рат нити обезбедити интереси Русије. Кажем вам да је та периода времена, нарочито од средине маја па до краја јуна о. г., била најмучнија и најтежа за министра спољашњих послова.

Али поред свега тога колико нас је охрабрило и подстакло када смо сазнали за нашу срећну офанзиву у јуну и јулу о. г. Та је офанзива преносила са собом идеје руске револуције на територију наших непријатеља и продирала је напред, да су онда Аустријанци били принуђени на евакуисање читавих предела. Ви се такође

сећате пада Клам Мартинецовог кабинета, који је пао само за то, што није показао довољно наклоности тежњама појединих народности за образовање националних аутономија у Аустрији. Сетите се да је исто тако дошло у то време и до промена у саставу немачке владе.

Други део тога принципа односи се нарочито на народе који теже независности и праву да сами располажу својом судбином и својом политичком будућности. Могућно је остварење и првога и другога дела те девизе, али је министар спољашњих послова сматрао да је немогуће одрећи се ма и једнога од та два дела, која чине једну нераздвојну целину. Исто су тако нетачне све тежње, које се у последње време откривају и избијају, а које говоре само о првом делу те девизе, за немарујући сасвим њену другу половину. Тешко се тежње нарочито манифестишавају у декларацији Централних Сила. Док је руска демократија особито наглашавала право народа да располаже својом судбином, дотле су те Силе истицале само одрицање од анексија и освајања.

Рукописи се не враћају.

Огласи и белешке на-плаћају се по погодби.

Редакција је у улици Франковој бр. 20.

Главни уредник
ДРАГ. С. ГОГИЋ

ЗВЕЗДИЦЕ

Духовити неки берберин успео је да наспути велики број људи и на фронту и у позадини. Прича је да ће доки велики број мајмуна, који су особито обучени за бацање бомба!

Зашто не, кад је још Пар употребљавао слонове за борбу?

Гарантова

ЕНГЛЕСКИ УСПЕСИ

Лондон, 31 окт.

Дописник Рајтерове Агенције са фронта у Палестини јавља, да британска војска гони Турке и да их је врло брзо одбацила на североисток. Места Јемам и Хуј, где се налазе непријатељски депои и главни турски штаб, била су у пламену кад су заузета. Наша артиљерија десетковала је заштитнице, које су се повлачиле према истоку, а наша авијација је митралезима сатирала непријатеља.

Турци се крећу према северу заштитени јаким заштитницама. Непријатељ је оставио велики број топова. До сада смо их на бројали 70.

Гарда и индијска коњица, напредујући од Беит Ханума, заузеле су Бир Сенеид, Беит Јерја и Аскалон. Број заробљеника износи 234 официра и 4000 војника.

НЕМЦИ И МАЂАРИ

Док је граф Тиса био на власти немачки пангерманисти мислили су да је излишна савка пропаганда у Мађарској. Њу је вршио врло добро сам председник савета помоћу својих пријатеља, графа Етјена Бетлен и професора Роланда Хегеди, који су отворено проговорили крајњи анексијанизам који није сам Тиса више смео да заступа. Али после његовог пада ситуација се мења и Немци се спремају да врше пропаганду у Мађарској.

Износи се овде на који начин то они врше.

Ове је податке дао орган мађарске социјалистичке странке „Непсава“, а објавила их је „Арбајгер Цајтунг“. Они гласе:

Пре неколико дана велика мађарска листова донела је овакав оглас на немачком језику: „Немци у иностранству! Нека ваша верност не достиже само до граница немачког царства. Уписане је нова зајам!“

Шта крије овај оглас, који има неофанзијан изглед, видећемо из овога што следује:

Према улустрима из Есена и Берлина друштво је стврдило више својих филијала: Кинематографску Секцију, Удружење за економска обавештења, Аудијан Ацајгер,

